

„По нашія-тъ законъ Той е достоинъ за смърть,“ говорили архіереи-тъ, „зачтото нарича Себе си Сынъ Божій.“ Кога чуль тыя думы, Пилать ся смутилъ и, като влѣзълъ съ Иисуса Христа въ преторій-тъ, или судебнѣ стаѣ, попыталъ Го: „откъдѣ си Ты?“ Но Иисусъ Христосъ не му отговорилъ. „Менѣ ли не отговаряшь?“ казалъ Пилать. „Или Ты не знаешь, че имамъ власть или да Тя распнѣ, или да Тя пустнѣ?“

Иисусъ Христосъ отговорилъ: „Ты не бы ималъ никаквѣ власть надъ Мене, ако не бы ти была дадена тя свыше; и затова оныя, които Мя прѣдадохъ тебѣ, иматъ погълѣмъ грѣхъ.“

Тыя думы возбудили въ Пилата силно желаніе да освободи Иисуса Христа. Той ся явилъ пакъ прѣдъ собраніе-то; но Іудеи-тъ, като го видѣли, извикали: „ако Го отпустишь, то това ще служи за доказателство, че не си доброжелатель на Кесаря; зачтото всѣкий, който нарича себе си царь, е противенъ Кесарю. Коварны-тъ злодѣи знаали, че за Пилата наймногоцѣнно нѣчто е милость-та на Кесаря; и истина, тыя думы заглушили въ сърдце-то на Пилата не само сострадателно-то чувство, но и самѣ-тъ правдинѣ.

Обаче Пилать ся все още надѣялъ да укроти злобѣ-тъ на Іудеи-тъ. Кога, по негово повелѣніе, извели Иисуса Христа, то Пилать посочилъ на Него и казалъ: „ето царя-тъ ви!“ Единъ погледъ върхъ Божественныя Страдалецъ трѣбвало да убѣди всѣкого, че Той не трѣсилъ земно владычество и не ся стараялъ да отнема власть-тъ отъ силныя Кесарь Римскій; но архіереи-тъ, а съ нихъ на едно и всичкій народъ, като видѣли Иисуса Христа изкрищали: „распни, распни Его!“ — „Царя ли вашего да распнѣ?“ казалъ Пилать. „Ный нѣмаме другъ царь, освѣнь Кесаря!“ выкали всичкы съ изумленіе.

Пилать, като видѣлъ, че съ ничто не може да ги укроти, и понеже ся боялъ отъ бунтъ, сѣднѣлъ на свое-то